

จารึกเมืองไทย

หนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านการเสริมสร้างวินัยจราจร
กลุ่มวิชาสุศึกษาและสังคมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา

เรื่อง

จราจรเมืองไทย

จรรยาบรรณเมืองไทย

พิมพ์ครั้งที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๔๒ จำนวน ๑๕,๐๐๐ เล่ม

ISBN 974-268-8079

คำนำ

การดำเนินชีวิตประจำวันของคนเราจำเป็นต้องอาศัยการสัญจรไปมา เพื่อประกอบภารกิจต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาเล่าเรียน การประกอบอาชีพ การท่องเที่ยว ฯลฯ วิธีการที่คนเราใช้เพื่อการสัญจรไปมาอาจแตกต่างกันไป เช่น การเดินเท้า การขี่รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ การโดยสารรถประจำทาง และรถไฟ เป็นต้น ซึ่งแต่ละวิธีอาจให้ความสะดวกสบายและความรวดเร็วแตกต่างกันไป และไม่ว่าคนเราจะสัญจรไปมาโดยวิธีใดหากปฏิบัติตนไม่ถูกต้องอาจเสี่ยงต่ออุบัติเหตุจนมีผลทำให้ต้องสูญเสียอวัยวะ ชีวิต และทรัพย์สินได้ทั้งสิ้น เพื่อให้ครู และนักเรียนมีสื่อสำหรับให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการจราจร มีความตระหนัก ในปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และร่วมกันรักษาวินัยจราจร กรมวิชาการจึงได้จัดทำ หนังสืออ่านเพิ่มเติม ระดับมัธยมศึกษา เรื่อง จราจรเมืองไทย ขึ้น ซึ่งเสนอสาระเกี่ยวกับความรู้และแนวปฏิบัติให้เกิดความปลอดภัยในการเดินเท้า การขี่รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ การโดยสารรถประจำทาง และรถไฟ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตรประจำวัน

กรมวิชาการหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะช่วยเสริมสร้างวินัยจราจรให้กับเด็กและเยาวชน ขอขอบคุณคณะกรรมการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านการเสริมสร้างวินัยจราจรทุกท่าน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไว้ ณ ที่นี้

๐
๐/๐/๐

(นายอำรุง จันทวานิช)

อธิบดีกรมวิชาการ

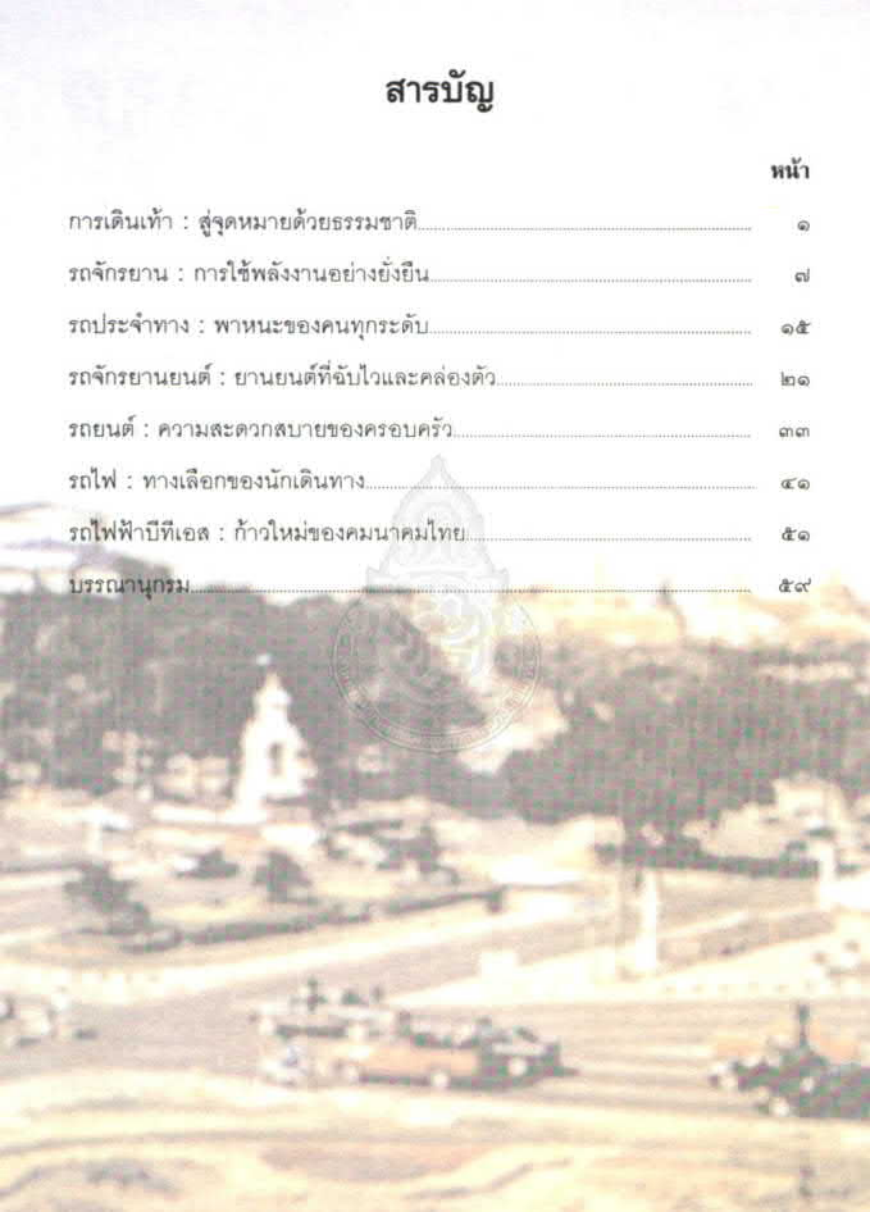
๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๒

สารบัญ

หน้า

การเดินทาง : สู่จุดหมายด้วยธรรมชาติ.....	๑
รถจักรยาน : การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน.....	๗
รถประจำทาง : พาหนะของคนทุกระดับ.....	๑๕
รถจักรยานยนต์ : ยานยนต์ที่จับใจและคล่องตัว.....	๒๑
รถยนต์ : ความสะดวกสบายของครอบครัว.....	๓๓
รถไฟ : ทางเลือกของนักเดินทาง.....	๔๑
รถไฟฟ้าบีทีเอส : ก้าวใหม่ของคมนาคมไทย.....	๕๑
บรรณานุกรม.....	๕๙

การเดินเท้า : สู่อุบัติภัยด้วยธรรมชาติ

ในปัจจุบันแม้จะมียานพาหนะต่างๆ เช่น รถจักรยาน รถจักรยานยนต์ รถยนต์ และรถไฟ ที่อำนวยความสะดวกสบายและรวดเร็วในการเดินทางของมนุษย์ แต่ยานพาหนะดังกล่าวก็ไม่สามารถจะนำมนุษย์ไปสู่จุดหมายปลายทางได้ทุกที่ จำเป็นต้องอาศัยการเดินเท้าจึงจะไปสู่ที่หมายได้

การเดินเท้าเป็นการออกกำลังกายที่ดีวิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างสุขภาพให้แข็งแรงสมบูรณ์ ยิ่งเดินมากเท่าใดก็ยิ่งเพิ่มพลังความแข็งแรงให้ร่างกายมากขึ้นเท่านั้น การเดินเท้าจึงนับว่าเป็นการใช้พลังงานอย่างถาวร

การเดินเท้าไม่ว่าจะเป็นการเดินธรรมดา เดินทน เดินเร็ว หรือเดินแข่งขัน จำเป็นต้องรู้จักการเดินอย่างปลอดภัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเดินเท้าบนถนนต้องปฏิบัติตามกฎจราจร

การเดินเท้าโดยประมาทอาจเกิดอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุจากการเดินเท้าอาจเกิดได้จากการถูกรถเฉี่ยว ชน การเดินตกท่อ หลุม บ่อ หรือขอบข้างทาง ซึ่งเกิดจากความประมาท เลินเล่อ ไม่รอบคอบและมักง่าย ทำให้ได้รับอันตราย บาดเจ็บ พิการ หรือเสียชีวิตได้ อุบัติเหตุจากการเดินเท้ามีสาเหตุมาจากตัวผู้เดินเท้าเอง จากยานพาหนะ และจากสภาพแวดล้อมของเส้นทางการเดินเท้า

สาเหตุจากคนเดินเท้า

๑. ขาดวินัยและจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการเดินเท้า มีความประมาทคิดคะนอง หยอกล้อกันระหว่างข้ามถนนหรือเดินบนถนน

๒. ขาดความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้ทางและการเดินเท้า เช่น ไม่ข้ามถนนตรงทางข้าม หรือสะพานลอย

ข้ามถนนตรงทางข้ามเป็นวิธีที่ปลอดภัย

๓. มีปัญหาเรื่องสุขภาพ เช่น สายตาไม่ดี ทำให้มองเห็นไม่ชัด กระยะได้ไม่ถูกต้องหรือสุขภาพไม่สมบูรณ์ เช่น เจ็บป่วย อ่อนเพลีย รวมทั้งการเมาสุราหรือติดยาเสพติด

สาเหตุจากยานพาหนะ

การนำยานพาหนะที่มีสภาพไม่มั่นคงแข็งแรง หรือมีอุปกรณ์ไม่ครบถ้วน เช่น ห้ามล้อไม่ดี ยางเก่า ไฟหน้าไฟท้ายเสีย เป็นต้น มาใช้ในเส้นทางการเดินรถที่มีคนเดินเท้าร่วมใช้ทางด้วย ยานพาหนะเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอันตรายต่อคนเดินเท้าได้

สาเหตุจากสภาพแวดล้อม

๑. สภาพผิวทางเป็นหลุมเป็นบ่อและไม่มีป้ายเตือนให้ระมัดระวัง
๒. ทิศนวิสัยไม่ดี เช่น มีหมอก คว้นไฟ แสงสว่างไม่เพียงพอ ทำให้มองไม่เห็นทาง

๓. ผู้ร่วมใช้ทางมีความประมาทและคึกคะนอง แม้ผู้เดินเท้าจะระมัดระวัง ปฏิบัติตนตามกฎหมายจราจรอย่างถูกต้องก็อาจเกิดอุบัติเหตุได้

๔. มีสิ่งกีดขวางทางเดินเท้า เช่น หาบเร่ แผงลอย วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง เป็นต้น

วัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างเป็นสิ่งกีดขวางทางเดินของคนเดินเท้า

เดินเท้าให้ปลอดภัยต้องไม่ประมาท

การเดินเท้าให้ปลอดภัย สามารถทำได้โดย

๑. ศึกษาหาความรู้และสร้างความเข้าใจเรื่องการใช้ทางและกฎจราจร
๒. รักษาระเบียบวินัยอย่างเคร่งครัด มีจิตสำนึกเรื่องความปลอดภัยในการ

เดินทาง

เดินเท้าถูกวิธี ชีวิตปลอดภัย

การเดินเท้าในชีวิตประจำวันให้สามารถถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างปลอดภัย นั้น ผู้เดินเท้าจำเป็นต้องปฏิบัติดังนี้

๑. เดินบนทางเท้า ให้เดินชิดด้านในของทางเท้า ถ้าไม่มีทางเท้าให้เดินชิดริมขวาของถนน โดยเดินสวนทางกับรถ และควรให้เด็กเล็กเดินด้านใน

คนเดินเท้าที่ต้องใช้เส้นทางจราจรร่วมกับยานพาหนะต่าง ๆ จะต้องปฏิบัติตามกฎจราจร

๒. การเดินเท้าเวลากลางคืนควรสวมเสื้อผ้าสีสว่าง เช่น สีขาว หรือ สีสะท้อนแสง หรือถือไฟส่องทาง

๓. เดินข้ามถนนตรงทางข้าม เช่น ทางม้าลาย สะพานลอยหรืออุโมงค์ ก่อนข้ามถนนต้องมองขวา-ซ้าย และมองขวาอีกครั้ง เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้ว จึงข้ามด้วยความระมัดระวังและรวดเร็ว แต่อย่าวิ่งเพราะอาจหกล้มเป็นอันตรายได้

การข้ามถนนโดยใช้ สะพานลอยเป็นวิธี ที่ปลอดภัย

๔. การข้ามถนนบริเวณทางแยกที่มีสัญญาณไฟ ต้องรอสัญญาณไฟก่อนข้าม

๕. ถนนที่มีเกาะกลางต้องข้ามทีละครึ่งถนน แล้วไปหยุดรอที่เกาะกลาง เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงข้ามต่อไป

๖. เมื่อลงจากรถประจำทางอย่าข้ามถนนทันที ควรหยุดรอให้รถประจำทางผ่านไปก่อน เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงค่อยข้าม

๗. ขณะข้ามถนนไม่ควรหยกล้อกัน ถ้ามีของตกหล่นไม่ควรหยุดเก็บ ให้ข้ามไปให้พ้นถนนก่อน

๘. การเดินเท้าแต่ละครั้งควรเผื่อเวลาสำหรับการเดินทางไว้ด้วย เพื่อจะได้ไม่ต้องรีบเร่งจนขาดความระมัดระวัง

รถจักรยาน : การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน

ยานพาหนะที่มนุษย์ใช้เดินทางไปมานั้น ส่วนใหญ่ต้องใช้พลังงานจากน้ำมันเชื้อเพลิงที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติประเภทสิ้นเปลือง แม้วิธีการดังกล่าวนี้จะทำให้การเดินทางสะดวกสบาย ราบรื่นรวดเร็ว แต่การเผาไหม้ของเชื้อเพลิงก็จะก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศ ซึ่งจะย้อนกลับมาสร้างความเดือดร้อนให้กับมนุษย์อีกเช่นกัน

การใช้รถจักรยานเป็นพาหนะในการเดินทางจะไม่มีปัญหาที่กล่าว เพราะรถจักรยานเดินทางได้ด้วยกำลังของผู้ขับขี่ ตามพระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ระบุไว้ว่า “รถจักรยาน หมายความว่า รถที่เดินด้วยกำลังของผู้ขับขี่ที่มีใช้เป็นการลากเส้น” การเดินทางด้วยรถจักรยานจึงช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติด้านพลังงาน ไม่ก่อให้เกิดมลภาวะทางอากาศและเป็นการออกกำลังกายที่ดีอีกวิธีหนึ่งด้วย เพราะยังใช้พลังงานในการขับเคลื่อนมากเท่าใดก็ยิ่งทำให้เกิดความแข็งแรง เกิดพลังงานสะสมแก่ร่างกายเพิ่มขึ้นเท่านั้น จึงนับว่าเป็นวิธีหนึ่งในการใช้พลังงานอย่างยั่งยืน

รถจักรยาน
เป็นพาหนะ
ที่ให้ทั้งความ
สนุกและใช้
ในการแข่งขัน

มนุษย์ใช้รถจักรยานเพื่อประโยชน์หลายอย่าง เช่น ใช้ในการเดินทาง หากเป็นระยะทางใกล้ๆ จะใช้รถจักรยานธรรมดา แต่ถ้าเป็นระยะทางไกลๆ จะใช้รถจักรยานเสือหมอบ ในการแข่งขันความเร็วก็ใช้รถจักรยานเสือหมอบเช่นกัน นอกจากนี้มีการดัดแปลงรถจักรยานไปใช้ประโยชน์ด้านอื่นๆ อีกหลายประการ เช่น เป็นเครื่องมือออกกำลังกายโดยติดตั้งรถจักรยานอยู่กับที่ แล้วปรับความเด้งของล้อให้มีความเด้งมากน้อยตามความต้องการและกำลังของคนที่ออกกำลังกาย หรือดัดแปลงรถจักรยานเป็นเครื่องจุดระหัดวิดน้ำ เป็นเครื่องสูบน้ำจากบ่อบาดาล เป็นต้น

การใช้รถจักรยานเดินทางให้ได้ผลดีและมีความปลอดภัยนั้น จำเป็นต้องรู้จักส่วนประกอบต่างๆ ของรถจักรยานและหมั่นดูแลรักษาเป็นอย่างดี มีทักษะในการขับขี่อย่างปลอดภัย มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

รถจักรยานที่ดีต้องขับขี่ปลอดภัย

การขับขี่รถจักรยานให้มีความปลอดภัยตั้งแต่ออกเดินทางจนถึงจุดหมายนั้น ผู้ขับขี่ควรมีคุณลักษณะดังนี้

๑. มีสุขภาพแข็งแรง ประสาทสัมผัสดี การตัดสินใจและความสามารถในการควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดีขาดฉบับไว

๒. มีความรู้ความเข้าใจกฎจราจรทั่วไปและกฎจราจรที่เกี่ยวกับการใช้รถจักรยาน รวมทั้งเครื่องหมายจราจร

ให้ชัดเจน

ห้ามรถจักรยาน

๓. มีความสามารถและทักษะในการใช้รถจักรยานให้ไปตรงช่องทางที่กำหนด และหยุดรถจักรยานได้ตามที่ต้องการ มีใบขับขี่รถจักรยานถูกต้องตามกฎหมาย

๔. ไม่ดื่มสุรา หรือของมึนเมา หรือกินยาที่ทำให้ง่วงนอน ในขณะที่ขับขี่รถจักรยาน

๕. ใช้สัญญาณกระดิ่ง สัญญาณมือ สัญญาณไฟได้ถูกต้อง เหมาะสมกับ
กาลเทศะ

เบรก

หยุดรถ

ให้รถอื่นแซงขึ้นหน้า

เลี้ยวขวา

เลี้ยวซ้าย

สัญญาณมือที่ผู้ขับขี่รถจักรยานต้องรู้และปฏิบัติ

๖. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับส่วนประกอบ และหน้าที่ของส่วนประกอบ
ต่างๆ ของรถจักรยานเป็นอย่างดี ตรวจสอบปรับแต่งรถจักรยานให้อยู่ในสภาพ
พร้อมใช้งานก่อนนำไปใช้ทุกครั้ง โดยอย่างมีแรงดันลมพอเหมาะ กระดิ่งมีเสียงดัง
ได้ยินไกลกว่า ๓๐ เมตร มีห้ามล้อ (เบรก) ใช้การได้ดีสามารถหยุดรถได้ทันที
มีโคมไฟหน้าแสงขาวที่ส่องแสงสว่างไปข้างหน้าได้ไกลกว่า ๑๕ เมตร มีโคมไฟ
ติดท้ายแสงแดงหรือวัตถุสะท้อนแสงสีแดง มีโซ่ตึงพอดี

ส่วนประกอบของรถจักรยาน

๗. ขับขี่ด้วยความระมัดระวัง ให้สายตาสำรวจไปเบื้องหน้าเสมอเพื่อหลีกเลี่ยงหลุม บ่อ สิ่งกีดขวาง น้ำมัน ทรายน

๘. ขับขี่ด้วยความเร็วที่สามารถควบคุมบังคับได้ โดยขี่ขึ้นไหล่ทางหรือทางที่จัดไว้เฉพาะ และขี่ที่เรียงแถวไม่ขี่ซ้อนกัน

รถจักรยานต้องขี่ให้ชิดขอบทาง

๙. การขี่ในทางเดินรถ ต้องขี่ให้ชิดขอบทางด้านซ้ายสุด หากมีช่องเดินรถประจำทาง ต้องขี่ให้ชิดช่องเดินรถประจำทาง

๑๐. ขณะขี่รถจักรยานควรสวมเสื้อที่มีสีอ่อน โดยเฉพาะในยามค่ำคืน เพื่อให้ผู้ขี่ยานพาหนะอื่นๆ มองเห็นได้ชัดเจน

๑๑. งดการขี่จักรยานในขณะที่มึนเมา เพราะทัศนวิสัยไม่ชัดเจน

๑๒. เมื่อถึงทางร่วม ทางแยก หรือทางตัดทางรถไฟ ควรหยุดรอมอง ขวา-ซ้าย-ขวา เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงขี่ต่อไปด้วยความระมัดระวัง

ขี่รถจักรยานประมาท อาจเกิดอุบัติเหตุ

อุบัติเหตุจากการขี่รถจักรยานอาจเกิดขึ้นได้จากความประมาท ความเลินเล่อ ไม่รอบคอบ สาเหตุของอุบัติเหตุอาจแบ่งออกเป็น ๓ กรณี คือสาเหตุจากผู้ขี่ จากรถจักรยาน จากสภาพแวดล้อมของเส้นทางที่ขี่รถจักรยาน

สาเหตุจากผู้ขับขี่

๑. สภาพร่างกายไม่มีความสมบูรณ์ หรือขาดความพร้อมในการขับขี่ เช่น สภาพร่างกายอ่อนแอทำให้ประสาทสัมผัสบกพร่อง หรือขาดความฉับไวในการควบคุมตนเอง

๒. ขับขี่ด้วยความคึกคะนอง ประมาทเลินเล่อ ไล่ตื้อ เช่น ใช้ความเร็วสูง ขับจวนตัวเฉวียน ขับขี่โดยยืนบนอานแทนที่จะนั่ง ขับขี่โดยปล่อยมือจากคันบังคับ ขับขี่โดยเกาะเกี่ยวกัวยานพาหนะคันอื่น ๆ

๓. บรรทุกบุคคล หรือสิ่งของที่หนักเกินไป หรือกีดขวางการมองเห็นจนควบคุมรถไม่ได้

บรรทุกผู้โดยสารมากเกินไปทำให้การควบคุมรถไม่ดีพอ

๔. ขาดการตรวจสอบสภาพรถจักรยานก่อนการขับขี่

๕. ขาดทักษะความชำนาญในการขับขี่

๖. ขาดความรู้ ความเข้าใจกฎจราจรทั่วไป และกฎจราจรที่เกี่ยวกับรถจักรยาน

สาเหตุจากรถจักรยาน

๑. ขาดส่วนประกอบสำคัญที่ช่วยป้องกันอุบัติเหตุ เช่น กระดิ่ง โคมไฟ หน้า-ท้าย เบรกหน้า-หลัง

๒. ขาดการตรวจสอบสภาพความพร้อมในการใช้งาน เช่น คุณภาพของยาง แรงดันลมยาง ความตึงของโซ่ ความมั่นคงของอาน คันบังคับ คุณภาพของเบรก และความมั่นคงของโครงรถ

ตรวจสอบความตึงหย่อนของโซ่

สาเหตุจากสภาพแวดล้อม

๑. ฝนตก ช่องเดินรถเปียก - ลื่น ทักคนวัยวุฒิไม่ดี

๒. ช่องเดินรถเป็นหลุมเป็นบ่อ มีน้ำมันหกกรดบนผิวช่องเดินรถ มีทราย กรวด หรือเมล็ดถั่วเขียว ซึ่งมีลักษณะกลมแข็งคล้ายก้อนกรวดบนผิวช่องเดินรถ

๓. มีสิ่งกีดขวางบนช่องเดินรถ รวมทั้งสุนัข แมว หรือสัตว์เลื้อยอื่นๆ บนช่องเดินรถ

๔. ผู้ร่วมใช้รถใช้ถนนมีความประมาทเลินเล่อ คึกคะนอง แม้ผู้ขับขี่รถจักรยานจะระมัดระวังและปฏิบัติตามถูกต้องตามกฎหมาย ก็อาจเกิดอุบัติเหตุได้

ป้องกันอุบัติเหตุได้เมื่อไม่ประมาท

การป้องกันอุบัติเหตุจากการขับขี่รถจักรยานสามารถทำได้โดยใช้ความรอบคอบ และความระมัดระวังดังนี้

๑. มีทักษะและความชำนาญในการขับขี่เพียงพอเสียก่อน จึงจะนำรถจักรยานออกไปขับขี่

๒. มีความรู้ความเข้าใจในกฎจราจรทั่วไปและกฎจราจรที่เกี่ยวกับรถจักรยาน มีจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย จนนำไปสู่การปฏิบัติตามกฎเหล่านั้น

๓. ตรวจสอบสภาพรถจักรยานให้มีส่วนประกอบครบถ้วน มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะใช้งานได้อย่างปลอดภัยและถูกต้องตามกฎหมาย

๔. ตรวจสอบความพร้อมทางร่างกายและจิตใจของตัวเองก่อนการขับขี่ หากยังไม่พร้อมก็ไม่ควรขับขี่

๕. ตรวจสอบ หรือสังเกต ช่องเดินรถที่เป็นเส้นทางขับขี่อย่างระมัดระวังตลอดเส้นทาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเส้นทางที่ไม่คุ้นเคย

รถประจำทาง : พาหนะของคนทุกระดับ

ทุกวันนี้เราย่อโลกให้เล็กลงด้วยระบบสื่อสารโทรคมนาคม ขณะเดียวกันเราก็กู้ย่นระยะเวลาในการเดินทางได้ด้วยยานพาหนะนานาชนิด ผู้คนยุคนี้จึงสามารถเดินทางได้สะดวกรวดเร็วกว่าในอดีตที่ผ่านมา “รถ” จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตคนเมืองและคนชนบท ความสัมพันธ์ระหว่าง คน-รถ-ถนน จึงเพิ่มมากขึ้นทุกที

สำหรับประเทศไทย กิจการรถโดยสาร (รถเมล์) กำเนิดขึ้นครั้งแรกในเมืองหลวง โดยพระยาภักตินรเศรษฐ์ (เลิศ เศรษฐบุตร) ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ช่วงแรกเป็นรถเทียมม้า ต่อมาเป็นรถยนต์ สามล้อ และรถที่มีที่นั่งยาวเป็นสองแถว เมื่อกิจการโดยสารเจริญขึ้นผู้คนนิยมโดยสารเป็นประจำ จึงได้ขยายเส้นทางออกไปทั่วพระนคร เป็นรถโดยสารประจำทางอย่างในปัจจุบัน ซึ่งต่อมาเอกชนรายอื่นได้ดำเนินกิจการรถโดยสารประจำทางวิ่งเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดมากขึ้น เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ประกอบกับมีการเรียกร้องให้ขึ้นราคาค่าโดยสาร รัฐบาลเห็นว่าการโดยสารรถประจำทางเป็นสาธารณูปโภคด้านการให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่หวังผลกำไร จึงเข้ามารับภารกิจด้านการขนส่งเองในรูปของรัฐวิสาหกิจ ใช้ชื่อว่า “องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ” เรียกย่อๆ ว่า “ขสมก.” ให้บริการประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ส่วนรถประจำทางในต่างจังหวัดดำเนินการโดยบริษัท ขนส่ง จำกัด

รถโดยสารที่ให้บริการอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล รวมทั้งในต่างจังหวัดมีอยู่ ๒ ประเภท คือ รถโดยสารธรรมดา และรถโดยสารปรับอากาศ

ความปลอดภัยในการโดยสารรถประจำทาง

การโดยสารรถประจำทางอย่างปลอดภัย ผู้โดยสารควรปฏิบัติดังนี้

การขึ้นรถ

ผู้โดยสารควรรอขึ้นรถบนทางเท้า หรือไหล่ทางที่มีป้าย หรือเครื่องหมายหยุดรถประจำทาง ขณะยืนรอไม่ควรเหม่อลอย ควรขึ้นเมื่อรถจอดสนิท ให้ผู้โดยสารที่จะลงได้ลงก่อนแล้วจึงค่อยขึ้น ควรมีน้ำใจต่อกันด้วยการให้เด็ก คนชรา หรือผู้ที่อ่อนแอกว่าได้ขึ้นรถก่อน และควรขึ้นรถอย่างมีระเบียบ เพื่อความสะดวกรวดเร็ว และปลอดภัยทุกคน

เมื่อจะขึ้นหรือลงรถประจำทางควรรอให้รถจอดสนิทเสียก่อน

การโดยสาร

เมื่อขึ้นไปบนรถแล้วควรเดินชิดในเพื่อให้โอกาสผู้โดยสารอื่นขึ้นรถได้สะดวก และอย่าห้อยโหนหรือยืนขวางบันได

การเสียสละที่นั่งแก่เด็ก สตรี คนชรา และภิกษุสามเณร ถือเป็นความเอื้ออาทรที่ผู้โดยสารที่แข็งแรงจะมีน้ำใจให้แก่ผู้ที่อ่อนแอกว่า อย่างไรก็ตาม ต้องไม่ลืมเตรียมค่าโดยสารไว้ชำระเมื่อพนักงานเรียกเก็บค่าโดยสาร และถ้าจะให้สะดวกยิ่งขึ้นควรเตรียมเงินปลีกหรือธนบัตรใบย่อยๆ ไว้ชำระให้พอดีกับค่าโดยสาร

บางครั้งที่นั่งเต็ม ผู้โดยสารจำเป็นต้องยืนก็ควรหาที่ยึดเกาะให้มั่นคง ควรเผื่อที่นั่งแก่ผู้โดยสารอื่น ระวังไม่ให้กระแทกหรือชนผู้โดยสารอื่น วางสัมภาระส่วนตัวให้เรียบร้อยไม่ให้เกะกะกีดขวางทางเดิน

การนั่งรถควรนั่งชิดด้านใน ไม่ควรยืนส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายออกนอกรถ หรือหยอกล้อกัน

ไม่ยืนส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกายออกนอกรถ

การลงรถ

ควรตรวจสอบสิ่งของให้ครบและกดกริ่งสัญญาณก่อนถึงป้ายที่จะลง ก่อนลงให้มองซ้ายและขวา เมื่อรถจอดสนิทและเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงค่อยลง ไม่ควรลงนอกป้าย หรือระหว่างที่รถติดสัญญาณไฟจราจร เมื่อลงแล้วหากจะข้ามถนน ให้ยืนรออยู่บนทางเท้าจนรถโดยสารเคลื่อนไปแล้วจึงค่อยข้ามถนนตรงทางข้ามอย่างระมัดระวัง

การโดยสารรถประจำทางอย่างปลอดภัย เกิดจากความมีน้ำใจของทุกคน

รถโดยสารประจำทางที่จอดห่างจากทางเท้ามากเกินไปอาจเกิดอันตรายกับผู้โดยสาร

สาเหตุของอุบัติเหตุในการโดยสารรถประจำทาง

อุบัติเหตุจากการโดยสารรถประจำทาง อาจมีสาเหตุมาจากสภาพของรถ พนักงานขับรถ พนักงานเก็บค่าโดยสารหรือพนักงานประจำรถ และตัวผู้โดยสารเอง

สภาพของรถ

รถโดยสารประจำทางควรอยู่ในสภาพที่มั่นคงแข็งแรง พร้อมทั้งจะใช้งานและให้บริการแก่ผู้โดยสาร ในกรณีที่พบว่าสภาพบางส่วนของรถชำรุดจนอาจเกิดความปลอดภัยในการโดยสาร ก็ควรแจ้งพนักงานประจำรถ หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ

พนักงานขับรถ

ลักษณะของพนักงานขับรถโดยสารประจำทางที่ดี จะต้องไม่หย่อนความสามารถในการขับรถ กล่าวคือต้องมีอายุอย่างน้อย ๒๕ ปีบริบูรณ์ เพราะเกณฑ์อายุดังกล่าวสามารถสอบวัดเพื่อมีใบอนุญาตขับขี่รถรับส่งสาธารณะได้ ต้องไม่เป็นผู้ที่อยู่ในสภาพอ่อนแอเสีย มีเมามากหรือยาเสพติด หรือมีพฤติกรรมที่อาจทำให้เกิดความระมัดระวัง เช่น พูดคุยขณะขับรถ หากผู้โดยสารพบเห็นพนักงานขับรถมีลักษณะหรือพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้โดยสาร ควรลงจากรถและแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

พนักงานเก็บค่าโดยสาร

พนักงานเก็บค่าโดยสารควรมีหน้าที่ดูแล เชื้ออำนาจให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้โดยสาร เช่น ส่งสัญญาณจอดรถเมื่อผู้โดยสารขึ้นหรือลง ทักท้วงหรือเตือนภัยที่อาจเกิดขึ้นกับผู้โดยสาร หากผู้โดยสารพบเห็นพนักงานเก็บค่าโดยสารมีพฤติกรรมไม่ถูกต้องและอาจเกิดอันตรายต่อผู้โดยสาร เช่น เร่งรัดให้ผู้โดยสารลงรถนอกป้าย ก็ไม่ควรฟังหรือปฏิบัติตาม เพราะนอกจากจะไม่ปลอดภัยแล้วยังผิดกฎอีกด้วย ควรจดจำชื่อพนักงานขับรถ พนักงานเก็บค่าโดยสาร และหมายเลขรถ แล้วแจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

ผู้โดยสาร

อุบัติเหตุในการโดยสารรถประจำทางส่วนใหญ่เกิดจากผู้โดยสารห้อยโหนตรงบริเวณประตูรถ ไม่ขึ้น-ลงให้ตรงป้าย รีบร้อนขึ้น-ลงโดยไม่ระมัดระวัง นอกจากนี้การแต่งกายไม่รัดกุมก็อาจเป็นสาเหตุของอุบัติเหตุได้ เช่น สุนัขพาสตรีที่ใส่กระโปรงบานและยาว เวลาลงรถสั้นรองเท้ามักจะเกี่ยวขากระโปรงตนเอง หรือถูกผู้โดยสารคนอื่นเหยียบขากระโปรง ทำให้สะดุดตกได้ เป็นต้น

โดยสารรถประจำทางปลอดภัยต้องมีวินัยและไม่ประมาท

การโดยสารรถประจำทางให้สะดวก รวดเร็ว และปลอดภัยนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือและความมีน้ำใจให้แกกันและกันระหว่าง พนักงานขับรถ พนักงานเก็บค่าโดยสาร และผู้โดยสาร กล่าวคือ ทุกคนจะต้องรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตามอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับของสังคม เนื่องจากรถประจำทางเป็นรถสาธารณะที่มีผู้ร่วมโดยสารหลายอาชีพ จึงอาจมีมิชชันอาชีพ แอบแฝงเข้ามาหาผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เช่น จี๊ปลักัน จกชิงวิ่งราว ล้วงกระเป๋า การลวนลามทางเพศ การป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวก็ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกฝ่ายอีกเช่นกัน โดยเฉพาะผู้โดยสารทุกคนควรระมัดระวังภัยที่อาจเกิดกับตนเอง เช่น ไม่พกพาทรัพย์สินหรือสวมใส่ของมีค่าระหว่างการเดินทาง ไม่แต่งกายที่ส่อไปในทางยั่วให้เกิดอารมณ์ทางเพศ เป็นต้น

รถจักรยานยนต์ : ยานยนต์ที่จับไวและคล่องตัว

รถจักรยานยนต์ หรือที่มักเรียกกันจนติดปากว่า “รถมอเตอร์ไซด์” เป็นยานพาหนะที่ใช้กันแพร่หลายทั้งในกรุงเทพฯ และต่างจังหวัด เนื่องจากมีความคล่องตัว สามารถใช้เพื่อการสัญจรไปยังจุดหมายได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว แม้ตามตรอกซอกซอย ถนนลาดชัน ที่เขอะแฉะ ท้องไร่ท้องนา หรือแม้แต่บนภูเขา นอกจากนี้ค่าใช้จ่ายในการใช้รถจักรยานยนต์ ทั้งในด้านราคาของรถและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงก็ไม่สูงมากเมื่อเทียบกับรถยนต์

เมื่อมีการนำรถจักรยานยนต์มาใช้กันมาก โอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุก็มีมากตามไปด้วย อุบัติภัยจากการใช้รถจักรยานยนต์กำลังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศ เนื่องจากมีผู้บาดเจ็บ พิการ และเสียชีวิตจากการใช้รถจักรยานยนต์ในอัตราสูง มีผลทำให้ประเทศต้องสูญเสียบุคลากรและทรัพย์สินเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดความปลอดภัยกับผู้ขับขี่ ผู้โดยสาร รวมทั้งคนเดินเท้าที่ต้องใช้เส้นทางเดียวกับรถจักรยานยนต์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้วิธีการใช้รถจักรยานยนต์ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

ก่อนออกركดรดูด้านหลังและใช้สัญญาณไฟเลมอ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการเดินทาง

ตรวจสอบให้มั่นใจ เพื่อความปลอดภัยของทุกคน

การขับขี่รถจักรยานยนต์ให้ถึงจุดหมายปลายทางได้อย่างปลอดภัยนั้น ต้องมีความพร้อมในปัจจัยต่อไปนี้

๑. ความพร้อมของผู้ขับขี่

๑.๑ ต้องมีสภาพร่างกายที่พร้อมสำหรับการขับขี่รถจักรยานยนต์ และช่วงขาสามารถเหยียบถึงพื้นขณะนั่งคร่อมบนเบาะ (อานรถ) และไม่มีโรคประจำตัว เช่น ตาบอดสี หอบหืด เป็นต้น

ผู้ขับขี่สามารถวางขาถึงพื้นขณะนั่งคร่อมบนเบาะ เพื่อป้องกันไม่ให้รถล้ม

๑.๒ ต้องมีสติสัมปชัญญะ ไม่ขับรถขณะมึนเมา ง่วงนอน กินยาแก้แพ้แก้หวัด หรืออยู่ในภาวะที่จิตใจไม่ปกติ เช่น โกรธ เศร้าเสียใจอย่างรุนแรง เพราะสภาวะที่ร่างกายขาดสติจะทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

๑.๓ ต้องรู้ เข้าใจ ปฏิบัติตามกฎหมายและเครื่องหมายจราจรอย่างเคร่งครัด

หยุด

ห้ามเข้า

ให้รถสวนทางมาก่อน

เครื่องหมายจราจรที่สำคัญและต้องปฏิบัติ

๑.๔ มีจิตสำนึกในเรื่องความปลอดภัย เช่น ขับด้วยความระมัดระวัง ไม่ขับฉวัดเฉวียน หรือขับเร็วจนน่าหวาดเสียว และไม่ขับเข้ามาจนทำให้กีดขวางการจราจร

๑.๕ มีใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์

๑.๖ มีความรู้ ความชำนาญในเส้นทางที่จะไป ถ้าไม่รู้ควรสอบถามข้อมูลก่อนและขับด้วยความระมัดระวัง

๑.๗ ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการเดินทาง

๒. ความพร้อมของรถจักรยานยนต์ ก่อนออกรถทุกครั้งต้องตรวจสอบสภาพของรถว่าอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งานหรือไม่ โดยทำการตรวจสอบดังนี้

๒.๑ ตรวจสอบปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง โดยดูที่หน้าปัดหรือเปิดฝาดังน้ำมันดูว่ามีน้ำมันมากน้อยแค่ไหน เพียงพอกับการใช้งานหรือไม่ ถ้ามีน้ำมันน้อยต้องเติมให้พอสำหรับการใช้งาน ไม่ควรใช้น้ำมันแห้งถึง ควรเติมให้เต็มดังอยู่เสมอ การเติมน้ำมันให้เต็มดังอยู่เสมอจะช่วยรักษาสภาพตัวถังน้ำมันให้มีอายุการใช้งานได้ยาวนาน

หน้าปัดแสดงปริมาณน้ำมันเชื้อเพลิง

๒.๒ ตรวจสอบเครื่องห้ามล้อ (เบรก) หน้าและหลัง ว่ายังคงสภาพเพื่อการใช้งานได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ ถ้าเบรกไม่ค่อยอยู่แสดงว่าเบรกยางต้องตั้งเบรกใหม่ ถ้าเบรกแล้วติดและเบรกไม่อยู่ แสดงว่าผ้าเบรกหมดสภาพการใช้งานต้องเปลี่ยนผ้าเบรกใหม่เพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการขับขี่ เพราะถ้าหากไม่เปลี่ยนอาจจะเกิดอันตรายในการขับขี่ได้ง่าย และอาจจะขับไปชนกับรถคันที่วิ่งอยู่ข้างหน้าอีกได้ (ควรเปลี่ยนผ้าเบรกเมื่อวิ่งไปได้ประมาณ ๕,๐๐๐ กิโลเมตร)

๒.๓ ตรวจสอบยางล้อหน้าและหลัง ตรวจสอบยาง ถ้ายางอ่อนต้องเติมลมให้มากขึ้นแต่ต้องไม่แข็งจนเกินไป เพราะถ้าอย่างแข็งเกินไปขณะรถวิ่งจะกระเทือนมาก เมื่อขับไปปะทะกับก้อนหินหรือลงหลุม อาจทำให้เสียหลักล้มลงได้ สภาพของยางต้องมีดอก เพราะดอกยางจะช่วยในการเกาะพื้นผิวถนนทำให้ไม่ลื่นขณะรถวิ่งและไม่เสียการทรงตัวขณะขับขี่

๒.๔ ตรวจสอบการทำงานของคันเร่ง ว่าพร้อมที่จะใช้งานได้มากน้อยแค่ไหน มีติดขัดหรือไม่ เวลาเบาคือแล้วเครื่องดับง่ายหรือไม่ ถ้าอยู่ในสภาพที่ไม่ดี เช่น เร่งเครื่องแล้วค้าง หรือเร่งไม่ขึ้น ต้องปรับคันเร่งใหม่

๒.๕ ตรวจสอบไฟหน้า ไฟท้าย ไฟเบรก ไฟเลี้ยว และแตร ว่าอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้หรือไม่ ถ้าอยู่ในสภาพที่บกพร่องหรือใช้งานไม่ดีเท่าที่ควร ให้ดำเนินการแก้ไขให้เรียบร้อยก่อนใช้งาน

หมั่นตรวจสอบระบบไฟให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งานอยู่เสมอ

๒.๖ ตรวจสอบโช้ ถ้ามีเสียงแกรกๆ แสดงว่าโช้หย่อน ต้องปรับตั้งใหม่ ถ้าโช้ผิดแห้งมากต้องหยอดน้ำมัน ถ้ามีการสึกผดปกติหรือชำรุดควรเปลี่ยนใหม่

ตรวจสอบความตึงหย่อนของโช้

๒.๗ แบตเตอรี่ ตรวจสอบระดับน้ำกรดในแบตเตอรี่ ถ้ามีน้อยก็เติมน้ำกลั่นให้ได้ระดับ สำหรับแบตเตอรี่นั้นอาจจะทำการตรวจสอบสัปดาห์ละ ๑ ครั้งก็ได้

๒.๘ ตรวจระดับน้ำมันเครื่อง อย่าให้ต่ำกว่าระดับที่กำหนด ถ้าต่ำกว่าระดับที่กำหนดก็ให้เติมจนถึงขีดที่กำหนดให้ แต่ถ้าน้ำมันเครื่องดำก็ควรเปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่องใหม่ (ควรเปลี่ยนน้ำมันเครื่องทุกครั้งเมื่อวิ่งไปได้ถึง ๒,๕๐๐ กิโลเมตร)

๒.๙ กระจกมองหลัง ต้องมีติดกับรถทั้งด้านซ้ายและขวาเพื่อใช้ส่องตัวรถที่วิ่งมาด้านหลัง ก่อนขับขึ้นจะต้องตรวจดูว่ากระจกทั้ง ๒ ข้าง สามารถทำให้ผู้ขับขี่มองเห็นรถที่วิ่งตามมาด้านหลังทั้งในระยะใกล้และไกลได้ดีหรือไม่ ถ้ามองเห็นไม่ถนัดหรือไม่ชัดเจน ควรปรับให้อยู่ในสภาพที่ติดเสียก่อน ถ้ากระจกหลวมก็ขันน็อตให้แน่น

๒.๑๐ ที่วางเท้า ที่วางเท้าผู้ขับขี่และผู้ซ้อนท้ายต้องอยู่ในสภาพที่สามารถรองรับน้ำหนักเท้าได้ดี มียางหุ้มแกนเหล็กที่ป้องกันการเจ็บเท้าและป้องกันการขีดข่วน หรือเกี่ยวว้ายวะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือสิ่งของอื่นอันอาจจะก่อให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นได้

ส่วนประกอบของรถจักรยานยนต์

ข้อบังคับการขออนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ให้ถูกต้อง ช่วยลดอุบัติเหตุ

การขับขี่รถจักรยานยนต์ให้เกิดความปลอดภัยนอกจากผู้ขับขี่จะต้องมีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ และมีการตรวจสอบสภาพของรถจักรยานยนต์ให้พร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอแล้ว การรักษากฎระเบียบวินัยจราจรก็ถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้ขับขี่จะต้องยึดถือและปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด กฎจราจรที่ผู้ขับขี่จักรยานยนต์ต้องรู้และปฏิบัติตามดังนี้

ผู้ขับขี่

๑. ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ เพื่อขอใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ชั่วคราว สำหรับรถจักรยานยนต์ความจุของกระบอกสูบขนาดไม่เกิน ๙๐ ลูกบาศก์เซนติเมตร ผู้ขับขี่ต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีบริบูรณ์

๒. ต้องได้รับอนุญาตขับรถ และต้องมีใบอนุญาตขับรถ พร้อมสำเนาภาพถ่ายใบทะเบียนรถในขณะขับรถ เพื่อแสดงต่อเจ้าพนักงานได้ทันที

๓. ต้องสวมหมวกนิรภัย (หมวกกันน็อก) ในขณะขับขี่ โดยจะต้องรัดคางด้วยสายรัดคาง หรือเข็มขัดรัดคางให้แน่นพอที่จะป้องกันมิให้หมวกนิรภัยหลุดจากศีรษะหากเกิดอุบัติเหตุ หมวกนิรภัยที่ใช้ต้องเป็นหมวกที่ได้มาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และต้องมีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) กำกับไว้

สวมหมวกนิรภัย
ทุกครั้งเวลาขับขี่
รถจักรยานยนต์

บุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสวมหมวกนิรภัย ได้แก่ ภิกษุ สามเณร นักพรต นักบวช หรือผู้ที่นับถือลัทธิศาสนาอื่นใดที่ใช้ผ้าโพกศีรษะตามประเพณีนิยม

๕. ต้องใช้รถตามที่ได้มีการจดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียน ห้ามดัดแปลงแก้ไขสภาพรถนอกเหนือไปจากสภาพเดิม และห้ามดัดแปลงแก้ไขให้รถมีเสียงดังเกินกว่าที่กฎหมายได้กำหนดไว้

๕. ผู้ขับขี่ต้องนั่งครอบบนยานที่จัดไว้สำหรับผู้ขับขี่

๖. ต้องขับรถในช่องเดินรถด้านซ้ายสุดหรือใกล้เคียงกับช่องเดินรถประจำทางแล้วแต่กรณี

๗. การบรรทุกของ ให้บรรทุกของได้ไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม หรือบรรทุกคนไม่เกินจำนวนที่นั่ง แต่ให้นั่งซ้อนท้ายได้เพียงคนเดียว

๘. เวลาขับขี่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก ว่าด้วยการขับรถ การแซงรถ การเลี้ยวรถ การกลับรถ การหยุด การจอด และอื่นๆ เช่น

การแซงรถคันอื่น

- ต้องมองดูกระจกหลังว่ามีรถคันอื่นวิ่งมาในระยะกระชั้นชิดด้วยความเร็วสูงหรือไม่

- ต้องให้สัญญาณไฟเลี้ยววาก่อนแซงประมาณ ๓๐ เมตร พร้อมกับดูว่ามีรถทางขวาวิ่งสวนมาหรือไม่ เมื่อแซงได้แล้วต้องให้สัญญาณไฟเลี้ยวซ้ายเพื่อชิดขอบทางด้านซ้าย และต้องระวังไม่ขับปาดหน้ารถคันอื่นที่ขับแซงขึ้นไป

มองดูด้านหลังและให้สัญญาณไฟทุกครั้ง เมื่อเปลี่ยนช่องทาง

การเข้าโค้ง

- ลดความเร็วลงก่อนเข้าโค้ง ใช้เบรกหน้าและหลัง ใช้ความเร็วให้พอเหมาะกับทางโค้ง ใช้เกียร์ต่ำให้พอดีกับความเร็ว และหลีกเลี่ยงการใช้เบรกระหว่างอยู่ในทางโค้ง โปรดระลึกว่าต้องลดความเร็วก่อนเข้าทางโค้ง

การขับขึ้นถนนขึ้น หรือขณะมีฝนตก

- ต้องเพิ่มความระมัดระวังในการขับที่มากยิ่งขึ้น โดยลดความเร็วลงทิ้งระยะห่างจากจากรถข้างหน้าพอสมควร และใช้เบรกด้วยความระมัดระวัง

การจอดรถ

- เมื่อใกล้ถึงจุดที่ต้องการหยุดให้ผ่อนคันเร่งลง ใช้เบรกหน้าและเบรกหลังพร้อมกัน

- บีบคลัตช์ก่อนรถหยุดเล็กน้อย เมื่อรถหยุดใช้เท้าซ้ายยันพื้นไว้
- หลังจากหยุดแล้ว เปลี่ยนเกียร์เป็นเกียร์ว่างและปิดสวิตช์กุญแจ

๙. การขับขึ้น ควรใช้ความเร็วให้เหมาะกับสภาพจราจร อย่าใช้ความเร็วเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ คือ ในเขตกรุงเทพมหานคร หรือเขตเทศบาล ใช้ความเร็วได้ไม่เกิน ๘๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง

๑๐. การแข่งขันรถในถนนหลวง มีการกำหนดโทษไว้สูงขึ้น โดยจะถูกส่งฟ้องศาล มีโทษจำคุก และถูกควบคุมความประพฤติ

ผู้โดยสาร

๑. ต้องสวมหมวกนิรภัย โดยต้องรัดคางด้วยสายรัดคาง หรือเข็มขัดรัดคาง ให้แน่นพอที่จะป้องกันไม่ให้หมวกนิรภัยหลุดจากศีรษะได้หากเกิดอุบัติเหตุ

สำหรับลักษณะของหมวกนิรภัย และบุคคลที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสวมหมวกนิรภัย มีแนวปฏิบัติเช่นเดียวกับผู้ขับขี่ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

๒. ต้องนั่งซ้อนท้ายและนั่งบนยานที่จัดทำไว้สำหรับคนโดยสาร หรือนั่งในที่นั่งพ่วงข้าง

อุบัติเหตุเกิดได้ทุกที่ ถ้ามีความประมาท

อุบัติเหตุจากการใช้รถจักรยานยนต์อาจเกิดขึ้นได้ด้วยสาเหตุหลายประการ แบ่งเป็นสาเหตุใหญ่ๆ ได้ ๓ ประการ คือ

๑. ตัวบุคคล ผู้ขับขี่

- ๑.๑ ขาดความรู้ความชำนาญในการใช้รถจักรยานยนต์
- ๑.๒ มีความรู้เรื่องกฎและสัญญาณจราจรไม่ดีพอ
- ๑.๓ ไม่ชำนาญในเส้นทางที่สัญจรผ่านไป ซึ่งถนนเส้นนั้นอาจมีหลุมมีบ่อ หรือสิ่งกีดขวาง

๑.๔ มีความประมาท คึกคะนอง ไม่เคารพกฎจราจร รวมทั้งไม่เชื่อฟังคำสั่งของเจ้าพนักงานจราจร ขับเร็วหรือซัดเกินไป ขับจวนเจียน ขับแซงรถคันอื่นในที่คับขัน ไม่มองกระจกหลังก่อนแซงหรือก่อนการเปลี่ยนช่องทาง และไม่ให้สัญญาณไฟล่วงหน้าเมื่อต้องการจะเลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา หรือหยุดรถ

๑.๕ มีความบกพร่องทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ร่างกายอ่อนเพลีย สายตาไม่ดี มีโรคประจำตัว เช่น ตาบอดสี หิด หอบ ลมบ้าหมู หูฟังสัญญาณไม่ชัดเจน สภาพอารมณ์และจิตใจไม่ปกติ กำลังมีอาการมึนหรือซึมเศร้า

๑.๖ บรรทุกของหนักมากเกินไป ทำให้ขาดการทรงตัวในขณะที่ขับขี่

๒. สภาพของยานพาหนะ อยู่ในสภาพที่ไม่พร้อมจะใช้งาน เช่น

- น้ำมันเชื้อเพลิงมีไม่เพียงพอกับการใช้งาน
- น้ำมันเครื่องมีน้อยเกินไปไม่เพียงพอต่อการหล่อลื่นเครื่องยนต์
- เบรกหน้าและหลังหย่อนยานหรือจะหมดสภาพ ไม่สามารถเบรกได้ทันในที่คับขัน หรือเบรกไม่อยู่เนื่องจากผ้าเบรกหมดสภาพการใช้งาน
- ยางล้อหน้าและหลังมีลมอ่อน หรือไม่มีดอก
- สัญญาณไฟรถไม่อยู่ในสภาพที่ดี แตรไม่ดัง หรือดังแล้วฟังไม่ชัดเจน และแบตเตอรี่เสื่อม

- ไม่มีกระจกสำหรับมองหลัง ทั้งด้านซ้ายและด้านขวา
- คันเร่งเร่งไม่ขึ้น
- หัวเทียนไม่ดี หัวเทียนบอด

๓. สภาพแวดล้อม

๓.๑ สภาพของถนน

- พื้นผิวจราจรขรุขระ มีหลุม บ่อ หรือสิ่งกีดขวาง

พื้นผิวจราจรไม่เรียบเป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุ

- ถนนแคบ มีทางเลี้ยว ทางโค้ง ทางแยกมาก หรือมีทางลาดชัน มีฝุ่น มีทรายหนา มีน้ำท่วมขัง

๓.๒ สภาพดินฟ้าอากาศ มีหมอกลงจัด ฝนตกหนักมาก มีลมพายุ โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ถ้าเกิดเหตุการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายๆ อย่างดังกล่าว สภาพการจราจรจะติดขัดเป็นอย่างมาก และมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุได้มาก นอกจากนี้ยังมีส่วนทำให้พื้นผิวจราจรเสียหายได้อีกด้วย

๓.๓ เครื่องหมายและสัญญาณจราจรไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสมหรือไม่ทันต่อเหตุการณ์ เช่น ไม่มีป้ายเตือนผู้ขับขี่ในบริเวณที่มีหลุมบ่อ มีกองวัสดุอยู่ข้างทาง ทางโค้ง ทางแยก ทางเลี้ยว ทางลาดชัน ทางขึ้นและลงภูเขา เป็นต้น

๓.๔ คนเดินเท้าที่ไม่เดินบนทางเท้า ไม่เดินชิดขวากรณีที่ไม่มีทางเท้า หรือข้ามถนนในบริเวณที่ไม่ใช่ทางข้าม ก็อาจเป็นสาเหตุให้เกิดอุบัติเหตุได้

ปฏิบัติดังนี้ ชีวิตจะปลอดภัย

๑. สวมหมวกนิรภัย
๒. ใส่ใจไฝ่หาความรู้ (ความรู้ในการใช้รถ และความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายจราจร)
๓. ดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรง
๔. พร้อมที่จะแสดงใบอนุญาตขับขี่
๕. มีความระมัดระวัง
๖. ไม่พาลังเลอเลพยาเสพติด ดื่มสุรา
๗. เป็นมิตรกับเพื่อนร่วมทาง

ขับขี่ให้ปลอดภัย ใส่ใจในชีวิต

รถยนต์ : ความสะดวกสบายของครอบครัว

ในการสัญจรทางบก รถยนต์เป็นพาหนะที่อำนวยความสะดวกรวดเร็วให้กับมนุษย์เราเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะในยุคปัจจุบันนี้รถยนต์ได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถภาพสูงและมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหมาะสมกับการใช้งานมากยิ่งขึ้น ผู้คนจึงนิยมใช้รถยนต์เป็นพาหนะในการเดินทางทางบกกันอย่างแพร่หลาย ตามกฎหมาย รถยนต์ หมายถึง รถที่มีล้อตั้งแต่สามล้อขึ้นไป และเดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้า ซึ่งมีชื่อเรียกต่างกันตามลักษณะการใช้งาน เช่น รถยนต์นั่งส่วนบุคคล รถโดยสาร หรือรถบรรทุก

การใช้รถยนต์เป็นพาหนะให้เกิดความสะดวกและปลอดภัยนั้น ผู้ขับขี่ต้องมีความรู้และความสามารถในการขับขี่เป็นอย่างดี หมั่นดูแลและตรวจสอบสภาพของรถยนต์อย่างสม่ำเสมอ แต่ถ้าผู้ขับขี่ขาดคุณสมบัติตามที่กล่าวมาแล้วก็จะทำให้เกิดอุบัติเหตุจากการใช้รถยนต์ได้

ขับรถให้ปลอดภัยต้องใส่ใจเสียก่อน

การขับรดไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างปลอดภัยนั้น ต้องคำนึงและปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

๑. ความพร้อมของผู้ขับรถ

๑.๑ ต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ กล่าวคือ สุขภาพจะต้องแข็งแรงและจิตใจอยู่ในสภาพปกติ หากผู้ขับอยู่ในสภาพมึนเมา เหนื่อยเพลยที่อาจจะทำให้ง่วงนอน หรืออยู่ในภาวะที่ตึงเครียด โกรธ เกรี้ยวไคเสียใจอย่างรุนแรง อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุในขณะขับรดได้

๑.๒ มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎจราจร เครื่องหมายจราจร และรักษาวินัยจราจรอย่างเคร่งครัด

ห้ามแซง

ให้รถตรงไป

ห้ามจอดรถ

เครื่องหมายจราจรที่สำคัญและต้องปฏิบัติ

๑.๓ มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการขับรถอย่างดี

๑.๔ มีจิตสำนึกในความปลอดภัย เช่น ขับรถด้วยความระมัดระวัง ไม่ประมาท

๑.๕ มีมารยาทและมีน้ำใจกับผู้ใช้รถใช้ถนน

๑.๖ มีใบอนุญาตขับขี่รถยนต์

๑.๗ มีความรู้หรือความชำนาญในเส้นทางที่จะไป ถ้าไม่เคยชินก็ควรศึกษาหรือสอบถามจากผู้รู้ก่อน แต่ถ้าจำเป็นต้องเดินทางไปตามเส้นทางที่ไม่คุ้นเคย และไม่มีโอกาสได้ศึกษาข้อมูลก่อนก็ต้องขับด้วยความระมัดระวัง

๑.๘ ติดตามข่าวสารเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อ การเดินทาง

๒. ความพร้อมของรถยนต์ ก่อนออกรถทุกครั้งต้องตรวจสอบรถให้รถอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้งาน โดยทำการตรวจสอบดังนี้

๒.๑ ตรวจสอบสภาพล้อรถทั้ง ๔ ล้อ ให้มีแรงดันลมเหมาะสมและ ดอกยางอยู่ในสภาพใช้ได้

๒.๒ ตรวจสอบระดับน้ำมันเครื่อง น้ำมันเบรก น้ำมันคลัตช์ น้ำมันเชื้อเพลิง น้ำกลั่น และน้ำในหม้อน้ำให้อยู่ในระดับปกติ

๒.๓ ตรวจสอบเครื่องห้ามล้อและระบบไฟ

๒.๔ ตรวจสอบพวงมาลัย ที่บิดน้ำฝน และปลดเบรกมือ

ขั้บรยณนั้ปลอตกั้ย มือถือพวงมัลลั้ย จือถือกฎจรรจร

การขั้บรยณนั้ปลอตกั้ย นอกจกั้จากความพริ้อมทวงร้งกายของคณขั้บรยณนั้และรยณนั้แล้ว ผู้ขั้บขั้จะต้งอม่ประมาทและปฏิบัติตามกฎจรรจรโดยเคร้งครัด ควรรค่านั้งเสมอว่กกฎจรรจรเป็นกฎแห่งความปลอตกั้ย การฝ่าฝืนกฎจรรจรอาจท้ให้เกิถอ์บติกั้ยได้

กฎจรรจรที่ผู้ขั้บรยณนั้ต้งอรู้และปฏิบัติมีดั่งนั้

๑. ให้ขั้บรยณนั้ในช้งนั้นเดิรยดด้านซ้าย และต้งอม่ล้้าเล้กกลางถนน ยกเว้นช้งนั้นเดิรยดด้านซ้ายมีลั้งกั้ดขวางหรือเจ้าพนักงานจรรจรก้หนดให้เดิรยดทวงเดิยว

๒. รยบรยรทุก รยดโดยสาร์ รยดจักรยยานยณนั้ และรยดที่มีควมเร็วข้้า ให้วั้งชั้ดซ้าย

๓. รยณนั้และรยดจักรยยานยณนั้ในเขตกรุงเทพมหานครและเทศบาล ใช้ควมเร็วได้ม่เกิน ๔๐ กั้โลเมตรต่อชั้วโมง ส้าหรับนอกเขตใช้ควมเร็วได้ม่เกิน ๙๐ กั้โลเมตรต่อชั้วโมง

๔. การแขงรยด

๔.๑ แขงทวงด้านขวา โดยเปิถลั้ญญานไฟกะพริบทวงขวาเพื่อให้รยดคั้นหลังรู้ว่จะแขง

๔.๒ ห้ามแขงรยดด้านซ้าย ยกเว้นถนนนั้นได้แบ่งช้งนั้นเดิรยดไว้ดั่งด้ะล้งช้งนั้นทวงขั้นไป

๔.๓ ห้ามแขงรยดเมื่อรยดก้าล้งขั้นทวงขั้น ขั้นสะพาน หรืออู่ในทวงคั้ง เว้นแต่จะมีเคร้งหมายให้แขงได้

๔.๔ ห้ามแขงรยดในระยะ ๓๐ เมตร กั้่อนถึงทวงข้้าม ทวงร่วม ทวงแยกวงเวิยน หรือเกาะที่สั้สร้างไว้ หรือทวงเดิรยดที่ตั้ดข้้ามทวงรยไฟ

๔.๕ ห้ามแขงรยดเมื่อมั้หมอก ฝน ฝุ่น คั้วนั้ ที่ท้ให้มอ้งม่เห็นทวงข้่างหน้าได้ชั้ดเจนในระยะ ๖๐ เมตร

๔.๖ ม่แขงรยดเมื่อเข้าที่คั้บขั้นหรือเขตปลอตกั้ย

๕. ห้ามมิให้กั้ลั้บรยบรวิเณทวงร่วม ทวงแยก เว้นแต่จะมีเคร้งหมายให้กั้ลั้บรยดได้

๖. การขับรุดผ่านทางร่วม ทางแยก ต้องลดความเร็วของรถลง ให้รถที่อยู่ภายในทางแยกผ่านไปก่อน หากขับรุดมาถึงทางร่วม ทางแยกพร้อมกัน จะต้องให้รถที่อยู่ทางซ้ายผ่านไปก่อน ยกเว้นทางนั้นมีทางเอกและทางโทตัดกัน ผู้ขับรุดในทางเอกมีสิทธิไปก่อน

ควรเพิ่มความระมัดระวังเมื่อถึงบริเวณทางร่วม ทางแยก

๗. การหยุดรถหรือจอดรถ จะต้องให้สัญญาณไฟกะพริบด้านหน้าและด้านหลังรถเสมอ และการหยุดรถหรือจอดรถจะต้องให้ด้านข้างของรถชิดหรือขนานกับขอบทางด้านซ้ายไม่น้อยกว่า ๒๕ เซนติเมตร หรือตามทิศทางที่เจ้าหน้าที่ได้กำหนดไว้

๘. ห้ามมิให้ผู้ขับขี่หยุดรถ ดังนี้

- ในช่องเดินรถ เว้นแต่หยุดรถชิดขอบทางด้านซ้ายของทางเดินรถในกรณีที่ไม่มีช่องเดินรถประจำทาง
- บนสะพานหรือในอุโมงค์
- ในทางร่วม ทางแยก

- ในเขตที่มีเครื่องหมายห้ามหยุดรถ
- ตรงปากทางเข้าออกของอาคาร หรือทางเดินรถ
- ในเขตปลอดภัย

๙. ห้ามมิให้ผู้ขับขี่จอดรถ ดังนี้

- บนทางเท้า
- บนสะพานหรือในอุโมงค์
- ในทางร่วม ทางแยก หรือในระยะ ๑๐ เมตร จากทางร่วม ทางแยก
- ในทางข้าม หรือในระยะ ๓ เมตร จากทางข้าม
- ในเขตที่มีเครื่องหมายห้ามจอด
- ในระยะ ๓ เมตร จากท่อน้ำดับเพลิง
- ในระยะ ๑๐ เมตร จากที่ติดตั้งสัญญาณจราจร
- ในระยะ ๑๕ เมตร จากทางรถไฟผ่าน
- จอดรถซ้อนกันกับรถอื่นที่จอดอยู่ก่อนแล้ว
- ตรงปากทางเข้าออกอาคาร หรือทางเดินรถ หรือในระยะ ๕ เมตร

จากปากทางเดินรถ

- ระหว่างเขตปลอดภัยกับขอบทาง หรือในระยะ ๑๐ เมตร นับจากปลายสุดของเขตปลอดภัยทั้งสองข้าง

- ในที่คับขัน
- ในระยะ ๑๕ เมตร ก่อนถึงเครื่องหมายหยุดรถประจำทาง และเลขเครื่องหมายไปอีก ๓ เมตร

ไม่ควรจอดรถในที่
ที่มีเครื่องหมายหยุด
รถประจำทาง

- ในระยะ ๓ เมตร จากตู้ไปรษณีย์
- ในลักษณะกีดขวางการจราจร

ความประมาท อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ

สาเหตุที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการขับรถยนต์ สามารถแบ่งได้เป็น ๓ กรณีคือ

๑. สาเหตุจากความพร้อมของบุคคล ตามที่กล่าวไว้ข้างต้นแล้วว่าการขับรถยนต์ให้เกิดความปลอดภัยนั้น ผู้ขับขี่จะต้องมีความพร้อมทั้งทางร่างกายและจิตใจ หากร่างกายและจิตใจไม่พร้อมย่อมทำให้เกิดความเครียดและละเลยที่จะปฏิบัติตามกฎระเบียบของกฎหมาย การฝ่าฝืนโดยไม่ตั้งใจหรือมีเจตนาฝ่าฝืนย่อมทำให้เกิดอุบัติเหตุ

๒. สาเหตุจากความพร้อมของสภาพรถ ตามกฎหมายได้ระบุไว้ว่าการนำรถมาใช้ในทางเดินรถจะต้องนำรถที่มีสภาพมั่นคงแข็งแรง ส่วนประกอบของรถ อาทิเช่น ไฟ หัวมัลลือ พวงมาลัย ที่ปิดน้ำฝน ล้อ จะต้องมีสภาพที่ดีและใช้การได้ ไม่นำรถที่อาจก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อสุขภาพแก่ผู้ใช้ ผู้โดยสารหรือประชาชนมาใช้ในทางเดินรถ ได้แก่ รถที่มีเสียงดังและควันเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

ส่วนประกอบของรถยนต์

๓. สาเหตุจากสภาพแวดล้อม สภาพของดินฟ้าอากาศไม่ว่าจะเป็นเรื่องของฝนตก น้ำท่วม หมอกจัด หรือสภาพถนนหนทางที่ไม่ได้มาตรฐาน การติดตั้งเครื่องหมายและสัญญาณไฟจราจร จนทำให้ผู้ขับขี่รถเข้าใจไม่ตรงตามที่กำหนดไว้

การเกิดอุบัติเหตุจากการจราจร กล่าวได้ว่าอาจเกิดจากปัจจัยหนึ่งหรือหลายปัจจัยมารวมกัน และไม่สามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ทันทั่วถึง การแก้ไขปัญหาคือเฉพาะหน้าได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับความชำนาญ การตัดสินใจ ซึ่งเป็นความสามารถเฉพาะบุคคล

อุบัติเหตุป้องกันได้ ถ้าไม่ประมาท

บางคนอาจคิดว่าอุบัติเหตุเป็นเรื่องเคราะห์กรรม แต่ความจริงแล้วอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักเกิดจากความประมาท ซึ่งเราสามารถป้องกันได้โดยปฏิบัติดังนี้

๑. ก่อนขับรถต้องมีความพร้อมที่จะขับ ทั้งทางร่างกายและจิตใจ
๒. ควรเลือกใช้รถที่ผู้ขับมีความชำนาญ และก่อนขับรถต้องตรวจสอบสภาพของรถให้ครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนด แล้วจึงนำรถไปใช้ในทางเดินรถ
๓. ก่อนขับรถต้องศึกษาเส้นทางและควรเผื่อเวลาในการเดินทางไว้ด้วย
๔. รับฟังข่าวสารการจราจร เพื่อหลีกเลี่ยงเส้นทางที่มีการจราจรคับคั่งได้ตามความเหมาะสม
๕. ควรใช้ความระมัดระวังในการเดินทาง ให้สัญญาณไฟก่อนเปลี่ยนช่องทาง และเข้าช่องทางการจราจรให้ถูกต้อง
๖. ปฏิบัติตามกฎหมายจราจรอย่างถูกต้องและเคร่งครัด
๗. มีน้ำใจและให้อภัยกับเพื่อนร่วมทาง
๘. ควรให้ผู้เดินเท้าข้ามถนนไปก่อน

รถไฟ : ทางเลือกของนักเดินทาง

กิจการรถไฟเริ่มมีขึ้นในประเทศไทยเป็นครั้งแรก ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๕ แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ทรงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างทางรถไฟสายแรกเพื่อเชื่อมระหว่างกรุงเทพมหานครกับจังหวัดนครราชสีมา และทรงประกอบพระราชพิธีเปิดการเดินทางรถไฟระหว่างสถานีรถไฟกรุงเทพ ถึง สถานีอยุธยาขึ้นเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๓๙

ปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจประเภทสาธารณูปโภคที่รัฐจัดไว้ให้แก่ประชาชนในด้านการขนส่งสินค้าและขนส่งผู้โดยสาร ซึ่งได้รับการพัฒนาและเจริญก้าวหน้ามาโดยลำดับ มีการขยายเส้นทางไปยังจังหวัดต่างๆ ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ ได้รับความนิยม เชื่อถือ ใจวางใจจากประชาชนทั่วไปในการใช้บริการ เพราะสะดวก ประหยัด ปลอดภัย มีตารางเวลากำหนดการเดินทางที่แน่นอนชัดเจน จนมีคำกล่าวที่ว่า **"การเดินทางที่ปลอดภัยที่สุด คือ การเดินทางด้วยรถไฟ"**

คนส่วนใหญ่นิยมเดินทางด้วยรถไฟ

ปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อโดยสารรถไฟ

เพื่อให้การโดยสารรถไฟเป็นไปด้วยความเรียบร้อย สะดวก ปลอดภัย ผู้โดยสารทุกคนควรปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ทั่วไปดังต่อไปนี้

๑. เมื่อจะเดินทางโดยรถไฟ ต้องรู้ว่าต้องการไปลงที่สถานีใด และซื้อตั๋วก่อนขึ้นรถไฟ ซึ่งตั๋วโดยสารทุกชนิดจะระบุวันที่และขบวนรถเอาไว้ ผู้โดยสารต้องเดินทางให้ตรงกับขบวนรถ วัน เวลา และสถานีที่กำหนดไว้ในตั๋ว แต่หากมีความจำเป็นไม่สามารถเดินทางตามที่กำหนดไว้ได้ ผู้โดยสารสามารถขอเปลี่ยนแปลงการเดินทางได้ ๔ ลักษณะ คือ ร่นการเดินทางให้เร็วขึ้น เลื่อนการเดินทางออกไป เปลี่ยนแปลงขบวนรถ และคืนตั๋ว โดยผู้โดยสารจะต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่การรถไฟกำหนด

The image shows a Thai State Railway ticket with the following details and labels:

- Top Section:** B 0090 - 33759, การรถไฟแห่งประเทศไทย (STATE RAILWAY OF THAILAND), ขบวนรถ (Train Class).
- Station Section:** สถานีต้นทาง (Origin Station) - ผ่าน (Via) - สถานีปลายทาง (Destination Station).
- Passenger/Coach Section:** ขบวน (Coach) - วันที่เดินทาง (Travel Date) - ชั้น (Class) - ประเภท (Coach Type) - ราคาตั๋ว (Ticket Price).
- Bottom Section:** วันที่เดินทาง (Travel Date) - 01-01 ๒๕๖๖ - 2012-300-00047-01-216750 สส. - 07:21.

Labels pointing to the ticket:

- สถานีต้นทาง (Origin Station) - points to the 'ผ่าน' (Via) field.
- ขบวนรถ (Train Class) - points to the 'ขบวน' (Coach) field.
- วันที่เดินทาง (Travel Date) - points to the '01-01 ๒๕๖๖' date.
- สถานีปลายทาง (Destination Station) - points to the 'ปลายทาง' (Destination) field.
- ราคาตั๋ว (Ticket Price) - points to the 'ราคาตั๋ว' (Ticket Price) field.
- ชนิดของตั๋ว (Ticket Type) - points to the 'ขบวนรถ' (Train Class) field.
- ตั๋วที่ใช้ในการเดินทาง (Ticket used for travel) - points to the bottom section of the ticket.

๒. ไม่ควรนำสัมภาระติดตัวมากเกินไปที่การรถไฟกำหนดเอาไว้ คือ ชั้นที่ ๑ นำสัมภาระติดตัวได้ไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม ชั้นที่ ๒ นำสัมภาระติดตัวได้ไม่เกิน ๔๐ กิโลกรัม ชั้นที่ ๓ นำสัมภาระติดตัวได้ไม่เกิน ๓๐ กิโลกรัม และรถดีเซลราง นำสัมภาระติดตัวได้ไม่เกิน ๑๕ กิโลกรัม และควรนำสัมภาระที่ติดตัวมานั้นวางบนที่นั่ง หรือใต้ที่นั่งให้เรียบร้อย อย่าให้กีดขวาง เกะกะ ผู้โดยสารอื่น

นำสัมภาระวางบนที่นั่งหรือได้มานั่งเพื่อไม่ให้กีดขวางผู้อื่น

๓. ไม่ควรสูบบุหรี่ ตีมีสุมรา ส่งเสียงเอะอะ หรือวิ่งเล่นหยอกล้อกันจนสร้างความรำคาญแก่ผู้โดยสารอื่น

๔. ไม่ทิ้งสิ่งปฏิกูล ขยะมูลฝอย ลงบนพื้นรถ พื้นชานชาลาสถานี หรือทิ้งออกทางหน้าต่าง เป็นการทำลายสภาพแวดล้อมของสองข้างทางรถไฟ

๕. ควรช่วยกันบำรุงรักษาอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆ บนรถไฟ และใช้อุปกรณ์ต่างๆ อย่างถูกต้องเหมาะสมตามที่กำหนดไว้

๖. เมื่อจะลงจากขบวนรถทุกครั้ง ต้องตรวจสอบสัมภาระที่นำติดตัวมาและนำลงให้ครบถ้วนทุกครั้ง

๗. ไม่ควรสวมทรัพย์สินมีค่าระหว่างการเดินทาง เพื่อป้องกันการเกิดอาชญากรรม

อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้ ถ้าปฏิบัติไม่ถูกต้อง

แม้ว่าการเดินทางด้วยรถไฟจะมีความปลอดภัยมากที่สุดก็ตาม แต่ในปีหนึ่งๆ ก็ยังมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นกับรถไฟอยู่บ้าง ทั้งอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับผู้โดยสารรถไฟ อุบัติเหตุที่รถไฟเฉี่ยวชนกับคนที่เดินบริเวณทางรถไฟ และอุบัติเหตุที่รถไฟเฉี่ยวชนกับรถยนต์หรือยานพาหนะอื่นบริเวณจุดตัดของทางรถไฟกับถนน (บริเวณทางตัดเสมอระดับทางรถไฟและรถยนต์) ซึ่งอุบัติเหตุส่วนใหญ่มักเกิดขึ้นจากการปฏิบัติไม่ถูกต้องของผู้โดยสารรถไฟ คนที่เดินทางบริเวณทางรถไฟ และผู้ขับขี่ยานพาหนะ ดังนั้น การป้องกันและลดอุบัติเหตุ นอกจากจะต้องทำความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางในการป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ในการโดยสารรถไฟ การเดินบริเวณทางรถไฟ และการขับขี่ยานพาหนะผ่านบริเวณจุดตัดของทางรถไฟกับถนนอีกด้วย

โดยสารรถไฟอย่างถูกต้อง ป้องกันอุบัติเหตุ

การโดยสารรถไฟนอกจากจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้อง เหมาะสมตามหลักเกณฑ์แล้ว ผู้โดยสารทุกคนจะต้องระมัดระวังและป้องกันมิให้เกิดอุบัติเหตุขึ้น โดย

๑. ขณะที่ยืนรอให้ขบวนรถจอดเทียบชานชาลาสถานี ควรยืนให้ห่างขอบชานชาลาพอสมควร หรือให้ยืนหลังเส้นปลอดภัยที่ทางสถานีทำไว้ เพื่อป้องกันไม่ให้ขบวนรถไฟเฉี่ยวชน

๒. ไม่ขึ้นหรือลงก่อนรถหยุด ควรรอให้ขบวนรถจอดสนิทเสียก่อนจึงค่อยขึ้นหรือลง

๓. เมื่อขึ้นไปบนตู้โดยสารแล้ว ควรเดินเข้าไปข้างใน อย่ายืนขวางบันได เพราะนอกจากจะเกะกะขวางทางผู้อื่นแล้วยังอาจพลัดตกได้ ในปัจจุบันรถไฟบางขบวนจะใช้ระบบประตูเปิดและปิดอัตโนมัติ จึงอาจถูกประตุนับและได้รับอันตรายได้

๔. ไม่ควรโดยสารรถไฟในบริเวณที่ไม่ได้จัดไว้ให้เป็นตู้โดยสาร เช่น บนหลังคา บันได เพราะอาจได้รับอันตรายจากการปะทะกับสะพานรถไฟ และไม่ควรยืนบริเวณข้อต่อระหว่างตู้รถไฟ เพราะอาจพลัดตกหรือถูกข้อต่อหนีบได้

สภาพการโดยสารรถไฟที่เสี่ยงต่ออันตราย

๕. ไม่ชะโงกศีรษะหรือยื่นแขนขาออกนอกตู้โดยสาร หรือห้อยโหนบริเวณบันได เพราะอาจได้รับอันตรายจากการปะทะกับสะพานรถไฟ

ป้องกันอุบัติเหตุ ขณะเดินบริเวณทางรถไฟ

การเดินบริเวณทางรถไฟควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ไม่เดินชิดทางรถไฟ โดยเฉพาะในขณะที่กำลังมีขบวนรถไฟแล่นผ่าน
๒. ขณะเดินอยู่บริเวณทางรถไฟ ควรเพิ่มความระมัดระวังให้มากขึ้น โดยสังเกตสัญญาณไฟ สัญญาณผ่านทาง (ทางปลา) ว่ามีรถไฟแล่นมาหรือไม่ และไม่ควรขึ้นไปเดินบนรางรถไฟ

สัญญาณผ่านทาง
(ทางปลา)

๓. ขณะที่รถไฟจอดอยู่ไม่เดินข้ามทางรถไฟ หรือเดินผ่านช่องว่างระหว่างตู้รถไฟ เพราะอาจถูกตู้รถไฟหนีบได้

๔. ก่อนเดินข้ามสะพานรถไฟ ต้องดูให้แน่ใจก่อนว่าไม่มีรถไฟแล่นมา

๕. ถ้าเดินผ่านบริเวณที่มีการปรับเปลี่ยนราง (หัวประแจ) ต้องเพิ่มความระมัดระวัง เพราะอาจถูกรางรถไฟหนีบได้

บริเวณที่มีการสับเปลี่ยนราง (หัวประแจ)

๖. ก่อนเดินข้ามทางรถไฟทุกครั้งต้องดูขวาและซ้ายให้แน่ใจเสียก่อนว่าไม่มีรถไฟแล่นมา

๗. ไม่ขว้างปาขบวนรถไฟ เพราะนอกจากจะทำให้ขบวนรถไฟเสียหายแล้วยังอาจทำให้ผู้โดยสารที่อยู่ภายในรถไฟได้รับบาดเจ็บด้วย และไม่ควรมำสิ่งของต่างๆ เช่น ก้อนหิน ท่อนไม้ เศษเหล็ก มาวางบนทางรถไฟ

๘. หากพบสิ่งผิดปกติใดๆ เกิดขึ้นกับรางรถไฟควรรีบแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของการรถไฟ เจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือเจ้าหน้าที่ของบ้านเมืองที่อยู่ใกล้ที่สุดทราบโดยด่วน เพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

ป้องกันอุบัติเหตุ ขณะขับรถผ่านจุดตัด ของทางรถไฟกับถนน

อุบัติเหตุที่เกิดจากรถไฟชนกับรถยนต์บริเวณจุดตัดของทางรถไฟกับถนนมีให้เห็นหรือได้ยินกันบ่อยๆ ผู้ขับขี่รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ หรือยานพาหนะต่าง ๆ จึงควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้

๑. ขับขี่รถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ หรือยานพาหนะต่างๆ ด้วยความระมัดระวัง ไม่ตกคานอง

๒. ไม่ควรเปิดเครื่องเสียงภายในรถยนต์ดังเกินไป เพราะจะทำให้ไม่ได้ยินเสียงสัญญาณเตือนของรถไฟ

๓. สังเกตเครื่องหมาย สัญญาณ ที่เตือนให้ระวังรถไฟ และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

๔. ไม่ขับรถตัดหน้าขบวนรถไฟในระยะที่กระชั้นชิด หรือไม่แน่ใจว่าจะขับผ่านทางรถไฟได้ทันเวลา ควรพิจารณาให้แน่ใจว่าปลอดภัยเสียก่อน จึงค่อยขับผ่านทางรถไฟ

๕. ในขณะที่มีเครื่องหมายหรือสัญญาณเตือนให้ระวังรถไฟ แสดงว่ารถไฟกำลังจะแล่นผ่าน เช่น มีสิ่งปิดกั้นหรือมีเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณว่ารถไฟกำลังจะผ่าน มีเสียงสัญญาณของรถไฟหรือรถไฟกำลังแล่นเข้ามาใกล้ ให้ผู้ขับขี่ลดความเร็วของรถและหยุดรถให้ห่างจากทางรถไฟไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

๖. ในบริเวณจุดตัดระหว่างทางรถไฟกับถนน ถ้าไม่มีเครื่องหมายหรือสัญญาณที่เตือนให้รู้ว่ารถไฟกำลังมา เมื่อจะแล่นผ่านทางรถไฟผู้ขับขี่ต้องลดความเร็วของรถและหยุดห่างจากทางรถไฟในระยะไม่น้อยกว่า ๕ เมตร เมื่อเห็นว่าปลอดภัยแล้วจึงขับรถผ่านได้

๗. ต้องจอดรถให้ห่างจากทางรถไฟไม่น้อยกว่า ๕ เมตร

๘. เมื่อการจราจรติดขัด ไม่ควรหยุดรถทับหรือขวางทางรถไฟ

รถไฟฟ้าบีทีเอส : ก้าวใหม่ของคมนาคมไทย

รถไฟฟ้าบีทีเอส เป็นระบบขนส่งมวลชนที่กระทรวงมหาดไทยโดยกรุงเทพมหานครให้สัมปทาน ๓๐ ปี แก่บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) (Bangkok Mass Transit System Public Company Limited) เมื่อวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เพื่อสร้างและจัดให้มีระบบขนส่งมวลชนวิ่งบนทางยกระดับ ๒ สาย ในกรุงเทพมหานคร คือ สายสุขุมวิท และสายสีลม ซึ่งเป็นถนนสายธุรกิจใจกลางเมืองที่มีการจราจรแออัดคับคั่งที่สุดสายหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยบรรเทาปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานคร และเพิ่มทางเลือกในการเดินทางที่มีประสิทธิภาพและสะดวกรวดเร็วที่สุดให้กับประชาชน

รถไฟฟ้าบีทีเอส เป็นรถไฟฟ้าปรับอากาศที่ได้รับการออกแบบตามมาตรฐานสากล ผลิตจากประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน โดยใช้มอเตอร์ไฟฟ้าในการขับเคลื่อน วิ่งบนรางคู่ยกระดับ ความกว้างของราง ๑.๔๓๕ เมตร (Standard Gauge) แยกทิศทางไปและกลับ มีรางป้อนกระแสไฟฟ้าอยู่ด้านข้าง (Third Rail System) ซึ่งมีความปลอดภัยสูงและไม่ก่อให้เกิดมลภาวะที่จะส่งผลกระทบต่อทางด้านสิ่งแวดล้อม มีความคล่องตัวสูงและสามารถขยายระบบได้ มีความจุมากกว่า ๕๐,๐๐๐ คนต่อชั่วโมงต่อทิศทาง ความจุต่อ ๑ ขบวน (๖ ตู้) จำนวน ๒,๐๐๐ คน ควบคุมระบบด้วยคอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะในเรื่องของความปลอดภัย เช่น ระบบป้องกันการชน ระบบควบคุมความเร็ว เป็นต้น

ขบวนรถไฟฟ้าบีทีเอส ประกอบด้วยรถจำนวน ๓ หรือ ๖ ตู้พ่วงต่อกัน สามารถวิ่งกลับทิศทางได้ ตัวรถแต่ละคันมีความกว้างประมาณ ๓.๒๐ เมตร ความยาวประมาณ ๒๑.๘ เมตร จุผู้โดยสารได้ประมาณ ๓๒๐ คน เป็นผู้โดยสารนั่งจำนวน ๑๒ คน และยืนจำนวน ๒๗๘ คน มีประตูเลื่อนกว้าง ๑.๔๐ เมตร ด้านละ ๔ บาน ตัวถังรถไฟฟ้าทำด้วยเหล็กปลอดสนิม ติดตั้งระบบปรับอากาศพร้อมหน้าต่างชนิดกันแสง

ขบวนรถไฟฟ้า ชนิด ๖ ตู้

ขบวนรถไฟฟ้า ชนิด ๓ ตู้

ศึกษาเส้นทางเดินรถถูกต้อง ประหยัดเวลา

การเดินทางในแต่ละครั้งโดยรถไฟฟ้าบีทีเอส ที่จะให้ถึงจุดหมายในพริบตา ควรศึกษาเส้นทางเดินรถดังนี้

๑. **สายสุขุมวิท** เริ่มจากบริเวณสุขุมวิท ๔๑ ผ่านถนนสุขุมวิท - ถนนเพลินจิต - ถนนพระราม ๑ - ถนนพญาไท - อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ - สนามเป้า - สะพานควาย - จตุจักร ไปสิ้นสุดบริเวณสถานีขนส่งสายเหนือและสายตะวันออก-เฉียงเหนือ (ตลาดหมอชิต) รวมระยะทางประมาณ ๑๗.๐ กิโลเมตร มีสถานีทั้งสิ้นจำนวน ๑๗ สถานี รวมสถานีร่วมสำหรับเปลี่ยนสายบนถนนพระราม ๑

๒. **สายสีลม** เริ่มจากเชิงสะพานสมเด็จพระเจ้าตากสิน (สะพานสาทร) ฝั่งกรุงเทพฯ - ถนนสาทร - ถนนนราธิวาสราชนครินทร์ (ถนนเลียบคลองช่องนนทรี) - ถนนสีลม - ถนนราชดำริ - ถนนพระราม ๑ ไปสิ้นสุดบริเวณหน้าสนามกีฬาแห่งชาติ รวมระยะทางประมาณ ๖.๕ กิโลเมตร มีสถานีจำนวน ๗ สถานี รวมสถานีร่วม

ตัวไปใช้จำนวนเงินในตัวสะสมมูลค่าจะถูกหักออกไปเรื่อยๆ ตามค่าโดยสารที่เดินทางแต่ละครั้งจนกว่าจำนวนเงินในตัวสะสมมูลค่าที่กำหนดไว้จะหมด และเมื่อจำนวนเงินในตัวสะสมมูลค่าหมดก็สามารถนำตัวไปเติมเงินได้ที่ห้องจำหน่ายตั๋วบนสถานีรถไฟฟ้าทุกแห่ง

ปฏิบัติตามขั้นตอน เดินทางถึงจุดหมาย

การเดินทางให้ถึงจุดหมายปลายทางด้วยความสะดวก รวดเร็วและปลอดภัย นั้น ควรปฏิบัติตามขั้นตอนการใช้บริการรถไฟฟ้าบีทีเอส ดังนี้

๑. ซื้อตั๋วจากตู้จำหน่ายตั๋วอัตโนมัติ หรือจากห้องจำหน่ายตั๋ว

เครื่องจำหน่ายตั๋ว

๒. เมื่อได้ตั๋วแล้วผู้โดยสารจะต้องเดินผ่านช่องทางเข้า (Entry Gate) โดยจะต้องป้อนตั๋วผ่านเข้าประตูอัตโนมัติ เมื่อเครื่องตรวจสอบว่าตั๋วถูกต้องประตูจะเปิด และต้องไม่สัมผัสตัวคืนจากเครื่องก่อนเดินเข้าประตู เก็บตั๋วโดยสารไว้กับตัวเพื่อใช้เป็นบัตรผ่านออกเมื่อถึงปลายทาง

๓. เมื่อถึงสถานที่ที่กำหนดแล้วผู้โดยสารจะผ่านออกที่ช่องทางออก (Exit Gate) โดยป้อนตั๋วที่ผ่านเข้าประตูอัตโนมัติ ในกรณีที่ป้อนตั๋วแบบเที่ยวเดียวประตูจะเปิดออกและเครื่องจะเก็บตั๋วคืน แต่ถ้าเป็นตั๋วแบบสะสมมูลค่าเครื่องจะทำการหักค่าโดยสารพร้อมแสดงจำนวนมูลค่าเงินที่เหลืออยู่ในบัตรนั้น แล้วคืนตั๋วให้ก่อนเดินออกจากประตู ซึ่งตั๋วชนิดนี้สามารถเก็บไว้ใช้ครั้งต่อไปได้

ข้อปฏิบัติในการใช้รถไฟฟ้า

๑. ขณะรอรถไฟฟ้าบนชานชาลา ควรยืนหลังเส้นสีเหลืองที่ทางสถานีกำหนดไว้ และไม่ควรยืนล้ำออกไปจนกว่ารถไฟฟ้าจะจอดสนิท เพื่อป้องกันไม่ให้ขบวนรถไฟฟ้าเฉี่ยวชน

๒. เมื่อขึ้นไปบนรถไฟฟ้าแล้ว ควรเดินเข้าไปข้างในเพื่อหาที่นั่งหรือที่จับราวให้มั่นคงขณะรถไฟฟ้าวิ่ง หากไม่มีที่นั่งก็ควรยืนให้ห่างจากบริเวณประตูเข้าและออกรถไฟฟ้าพอสมควรก่อนประตูจะปิด เพราะประตูเข้าและออกใช้ระบบเปิดและปิดอัตโนมัติ จึงอาจได้รับอันตรายจากการถูกประตูหนีบได้

๓. ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

๔. การใช้อุปกรณ์ฉุกเฉินใดๆ ที่ติดตั้งอยู่ในสถานีหรือบนขบวนรถไฟฟ้า เฉพาะในกรณีที่เกิดเหตุจำเป็นเท่านั้น

ข้อห้ามในการใช้รถไฟฟ้า

๑. ห้ามรับประทานอาหารเครื่องดื่ม หรือสูบบุหรี่บนขบวนรถไฟฟ้า เพื่อเป็นการรักษาความสะอาด

๒. ห้ามเล่นหรือทดลองใช้อุปกรณ์ใดๆ บนรถไฟฟ้า

๓. ห้ามยืนพิงประตูรถไฟฟ้าโดยเด็ดขาด เพราะประตูเข้าและออกใช้ระบบเปิดและปิดอัตโนมัติ จึงอาจจะได้รับอันตราย

๔. ห้ามลงไปเดินในบริเวณรางรถไฟฟ้าและรางจ่ายไฟฟ้า เพราะอาจเกิดอันตรายจากการที่รถไฟฟ้าแล่นผ่านและจะกระแสไฟฟ้าบนราง

รถไฟฟ้า บีทีเอส ขบวนแรกในประเทศไทยได้เริ่มทดลองวิ่งอย่างเป็นทางการ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ และเปิดให้บริการกับประชาชนในกรุงเทพมหานคร ในวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเชื่อว่าจะช่วยประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ทำให้เศรษฐกิจมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เนื่องจากการเดินทางที่รวดเร็ว ทันสมัย และมีความสะดวกขึ้น ถือเป็นก้าวใหม่ของกรุงเทพมหานครไทยที่พัฒนาเข้าสู่ระบบสากล

บรรณานุกรม

คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก, สำนักงาน. สำนักงานนายกรัฐมนตรี. ถนนนี้มันง่าย.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์พิมพ์ดี, ๒๕๔๐.

ประชาสัมพันธ์, กอง, การรถไฟแห่งประเทศไทย. คู่มือการใช้บริการรถไฟ.

กรุงเทพฯ : บริษัท นีโอเพรส จำกัด, ๒๕๔๒.

พระราชบัญญัติการจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุทร
ไพศาล, ๒๕๓๗.

ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน), บริษัท. โครงการระบบขนส่ง
มวลชนกรุงเทพมหานคร. เอกสารโรเนียว, ๒๕๔๒.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หนังสืออ่านเพิ่มเติม ชุด "วินัยจราจร". กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, ๒๕๓๖.

คณะกรรมการที่ปรึกษา

๑. อธิบดีกรมวิชาการ
(นายอำรุง จันทวานิช)
๒. รองอธิบดีกรมวิชาการ
(นายสาโรช วัฒนสโรช)
๓. ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาสื่อการเรียนการสอน
(นางสุภรณ์ สภาพงศ์)
๔. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาหนังสือ
(นายวินัย รอดจ่าย)

คณะกรรมการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านการเสริมสร้างวินัยจราจร

๑. นายสนิท บุญเคลือบ	ประธานกรรมการ
๒. พ.ต.ท.บุญเกิด มาอ่อง	รองประธานกรรมการ
๓. นายเจตนา แดงอินทวัฒน์	กรรมการ
๔. นางสาวจิตอารมย์ สวัสดิ์ชิตัง	กรรมการ
๕. นางสาวมนทิรา โลหพันธ์วงศ์	กรรมการ
๖. นางสุกัญญา นิยมตรุษะ	กรรมการ
๗. นางรัตนภรณ์ ธรรมโกศล	กรรมการ
๘. นางสุกัญญา งามบรรจง	กรรมการและเลขานุการ
๙. นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ผู้เรียบเรียง

๑. การเดินเท้า : สัญลักษณ์ด้วยธรรมชาติ	นางสาวมนทิรา โลหพันธุ์วงศ์
๒. รถจักรยาน : การใช้พลังงานอย่างยั่งยืน	นายสนิธ บุญเคลือบ
๓. รถประจำทาง : พาหนะของคนทุกระดับ	นางรัตนาภรณ์ ธรรมโกศล
๔. รถจักรยานยนต์ : ยานยนต์ที่จับไวและคล่องตัว	นางสุกัญญา นิยมตระกูล
๕. รถยนต์ : ความสะดวกสบายของครอบครัว	พ.ต.ท.บุญเกิด มาอ่อง
๖. รถไฟ : ทางเลือกของนักเดินทาง	นายเจตนา แดงอินทวัฒน์
๗. รถไฟฟ้าบีทีเอส : ก้าวใหม่ของคมนาคมไทย	นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร

บรรณาธิการเนื้อหาและภาพ

นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร

ออกแบบรูปเล่มและภาพประกอบ

นางสาวเพ็ญศิริ กัลยาณมิตร

หน่วยงานที่เอื้อเพื่อภาพประกอบ

การรถไฟแห่งประเทศไทย
 นิตยสาร MBT เมทาเนบ็อค (ไทยแลนด์)
 บริษัท ระบบขนส่งมวลชนกรุงเทพ จำกัด (มหาชน)
 องค์การขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในโรงเรียน

ด้วยกรมวิชาการได้จัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมด้านการเสริมสร้างวินัยจราจร เรื่อง จราจรเมืองไทย ระดับมัธยมศึกษา ขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อในการปลูกฝังวินัยจราจรให้กับนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการได้พิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในโรงเรียนได้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

(นายบุญลือ ทองอยู่)

รองปลัดกระทรวง ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

